

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาพสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันจะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของคนไทย ดังนั้น การเตรียมกำลังคน เพื่อรองรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้อาจมีความสำคัญมาก และการเตรียมคนให้พร้อมดังกล่าว คือ การให้คนได้รับการศึกษานั้นเองการศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและมีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะมาถึง การศึกษาที่เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพความต้องการทาง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศจะสามารถสร้างความเจริญ ก้าวหน้าให้แก่ สังคมไทยและยังสร้างความสมดุล ตลอดจนความกลมกลืนของการพัฒนาในด้านต่างๆ ได้ (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เป็นหลักสูตรที่ มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านการพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพและพัฒนาสังคมได้ตลอดจน กระบวนการสอนที่นำมาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการเรียก ว่า ทักษะกระบวนการ การใช้ทักษะกระบวนการในการสอนนั้นสามารถนำไปใช้ได้กับทุกกลุ่ม ประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ซึ่งเป็นกลุ่มประสบการณ์ที่มีการบูรณาการทั้งทางด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการพัฒนาผู้เรียนให้คิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น ตามความมุ่งหมายของหลักสูตร (สมคิด อยู่แก้ว , 2534)

หลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อมด้านอนามัย ประชากรศึกษา การเมือง การปกครอง ศาสนา วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เรียนถึงสภาพปัญหา กระบวนการแก้ปัญหาและสามารถนำประสบการณ์เหล่านี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต โดยปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ , 2539)

1. มีความเข้าใจพื้นฐาน และปฏิบัติตนได้ถูกต้องเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยทางร่างกาย และจิตใจ ทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม
2. มีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับสังคมและธรรมชาติมีนิสัยใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ
3. สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง
4. มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สามารถนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม
6. มีความเข้าใจเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
7. เข้าใจหลักของการอยู่ร่วมกันในสังคม และความเป็นเอกราชของชาติ เทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์

จุดมุ่งหมายประการหนึ่งของแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 คือ มุ่งให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นและให้รู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จึงตอบสนองจุดมุ่งหมายดังกล่าว เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตนั้น เป็นการเรียนการสอนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ ได้แก่ การเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การแสวงหาความรู้ที่เน้นกระบวนการศึกษา ค้นคว้า รายงาน การสอนสุขภาพนิสัย ที่เน้นกระบวนการ 9 ชั้น การเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการพัฒนาทักษะทางสังคม การเรียนการสอน สิ่งแวดล้อม ศึกษาที่เน้นกระบวนการสร้างนิสัย การเรียนการสอนสิ่งเสพติด ที่เน้นกระบวนการสร้างภูมิคุ้มกัน สิ่งเสพติด และการเรียนการสอนข่าว เหตุการณ์อย่างไร้พรมแดน

การเรียนการสอนที่ต้องเปลี่ยนจากการเรียนโดยท่องเนื้อหาความรู้มาเป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนมีนิสัยใช้ทักษะกระบวนการในการแสวงหาความรู้ การทำงาน การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม สามารถนำกระบวนการไปใช้ได้อย่างคล่องแคล่วโดยอัตโนมัติในทุกสถานการณ์ ดังนั้นหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์ จึงจัดเป็นมรดกประสบการณ์ พื้นฐานที่จำเป็นและสามารถเกื้อกูลให้ ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตของตนเองเข้าใจธรรมชาติที่อยู่แวดล้อม ทั้งทางสังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างตนเองและสรรพสิ่งที่ตนเป็นส่วนหนึ่งของตนเอง ครอบครัวและสิ่งแวดล้อมดังกล่าว ผู้จุดหมายปลายทางอันชอบธรรม

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2536) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนจึงสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในทุกด้าน

กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเป็นกลุ่มประสบการณ์ที่มีความสำคัญมากกลุ่มหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาเพราะเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข (เจริญเกียรติ ภูสฤต, 2531) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนประถมศึกษาทุกโรงเรียนควรมีบทบาทสำคัญในการนำหลักสูตรกลุ่มเสริมประสบการณ์ชีวิตไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายทางการเรียนที่ตั้งไว้

กิจกรรมหนึ่งที่สำคัญมากของการนำหลักสูตรไปใช้คือ การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน เพราะเป็นการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับหลักสูตรที่กำหนดหรือสร้างขึ้นไปสู่ภาคปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนการสอน ซึ่งครูผู้สอนเป็นบุคคลที่อยู่ในฐานะผู้ใช้หลักสูตรโดยตรงและมีความสำคัญที่สุดในการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ , 2539) การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. การวางแผนการสอน ได้แก่ การศึกษาความพร้อมของโรงเรียน การจัดทำแผนการสอน และ การจัดทำวัสดุหลักสูตร และ สื่อการเรียนการสอน
2. การจัดการเรียนการสอน ได้แก่ วิธีสอนและเทคนิคการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการสอนซ่อมเสริม
3. การวัดและประเมินผลการเรียน ได้แก่ ระยะเวลาของการวัดและประเมินผลการเรียน วิธีการวัดและประเมินผลการเรียน ตลอดจนการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนไปใช้

จากการศึกษาและสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต พบว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในการเรียนการสอนของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ได้แก่ เนื้อหามากไม่สามารถสอนได้ทัน เนื้อหาไกลตัวนักเรียน เนื้อหาขาดรายละเอียด เนื้อหาไม่ค่อยตรงตามหลักสูตร ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นการสอนเนื้อหามากกว่ากระบวนการและเน้นความจำแทนที่จะเป็นการจัดประสบการณ์ที่กว้างขวางและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต บิดครูเป็นศูนย์กลางโดยครูเป็นผู้บรรยายนอกจากนั้น มีการขาดแคลนสื่อและอุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ ขาดงบประมาณ ครูไม่มีเวลาในการผลิตสื่อ ตลอดจนขาดความชำนาญในการใช้สื่อ

ดังนั้นจากการศึกษาและสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้ว พบว่าการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ประสบปัญหาหลายประการ เช่น เนื้อหามากเกินไป ครูสอนไม่ทัน ครูยังสอนเน้นการบรรยายมากกว่าให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและขาดแคลนสื่อการเรียนการสอน เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่างๆ ดังกล่าวนั้น เป็นปัญหาที่เกิดจากการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพของนักเรียน ดังจะเห็นได้จากการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ ซึ่งประเมินทุกๆ ปี เว้นปี จะพบว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในวิชาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ซึ่งได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาการศึกษาและแก้ปัญหา วิชาการศึกษาสังคม วิชาการศึกษาสุขภาพ ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ที่กรมวิชาการกำหนด คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 (กรมวิชาการ, 2538) ปรากฏผลดังนี้

1. วิชาวิทยาศาสตร์   คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 56.442   ระดับคุณภาพพอใช้
  2. วิชาการศึกษาและแก้ปัญหา   คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 54.312   ระดับคุณภาพพอใช้
  3. วิชาการศึกษาสังคม   คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 56.450   ระดับคุณภาพดี
  4. วิชาการศึกษาสุขภาพ   คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 56.797   ระดับคุณภาพ พอใช้
- โดยแสดงเป็นตาราง ได้ดังนี้

ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในวิชาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

วิชา	คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)		เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด
	2537	2539	
1. วิทยาศาสตร์	54.270	56.442	ต่ำกว่าเกณฑ์
2. การศึกษาและแก้ปัญหา	48.124	54.312	ต่ำกว่าเกณฑ์
3. การศึกษาสังคม	66.480	56.450	ต่ำกว่าเกณฑ์
4. การศึกษาสุขภาพ	60.570	56.797	ต่ำกว่าเกณฑ์

อนึ่งจากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการประเมินคุณภาพนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศยังไม่ดีเท่าที่ควร แสดงให้เห็นว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของนักเรียน โดยศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้เพราะผลทางการเรียน ถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของหลักสูตร

ซึ่งสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการเรียนของนักเรียนที่สำคัญ คือ ประสิทธิภาพของการนำหลักสูตรไปใช้ (Conran and Beauchams, 1975 อ้างใน วิชัย คีตสระ , 2535) ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า คุณภาพการศึกษาของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะไม่บรรลุความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ในขณะที่ผลการประเมินคุณภาพของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ ยังไม่น่าพอใจ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ปรากฏว่าโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ได้ประสบกับปัญหาการเรียนการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เช่นกันดังจะเห็นได้ จากการรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมื่อเปรียบเทียบกับ กลุ่มประสบการณ์อื่นๆ (ยกเว้นกลุ่มประสบการณ์พิเศษ) พบว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตอยู่ในลำดับที่ไม่น่าพอใจ โดยคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของเกือบทุกระดับชั้นอยู่ในลำดับที่ 4 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางแสดงร้อยละคะแนนผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์อื่น (ยกเว้นกลุ่มประสบการณ์พิเศษ)

ระดับชั้น	ร้อยละคะแนนผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	ลำดับที่(เทียบกับกลุ่มประสบการณ์อื่น ยกเว้นกลุ่มประสบการณ์พิเศษ)
ป.1	84.63	3
ป.2	81.05	4
ป.3	76.48	4
ป.4	76.40	4
ป.5	72.11	4
ป.6	72.36	4

และจากการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2539 และ 2540 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมีคะแนนเฉลี่ย

ร้อยละ 68.04 และ 72.36 ตามลำดับ โดยมีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์น้อยกว่าทุกกลุ่มประสบการณ์ (สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร , 2540)

จากการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นจากศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา คะแนนเฉลี่ยหรือผลการเรียนกลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตประสบปัญหาขาดผล โดยมีความเฉลี่ยต่ำและต่ำกว่ากลุ่มประสบการณ์อื่นๆ ซึ่งควรมีการศึกษาปัจจัยหรือองค์ประกอบในการนำหลักสูตร ไปใช้สำหรับกลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต เช่น การวางแผนการสอน การเรียนการสอน รวมทั้งการประเมินผล ซึ่งกิจกรรมต่างๆ ดังกล่าวที่ได้ข้อมูลมา จะพบว่าเป็นปัญหาสำคัญ

เมื่อพิจารณาข้อมูลต่างๆ อันเป็นปัญหาจากการประเมินคุณภาพการศึกษาของวิชาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ และของสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครจากการศึกษาและสังเคราะห์งานวิจัย เกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตทำให้พบว่า การเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตประสบปัญหาจากการแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอนซึ่งผู้มีบทบาทมากที่สุด คือ ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ผู้วิจัยในฐานะของครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนในกลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตได้สังเกตเห็นปัญหาการแปลงหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ไปสู่การสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ประกอบ กับในหน่วยดังกล่าวยังไม่เคยมีผู้ใดทำการวิจัยมาก่อนผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยสภาพและ ปัญหาการแปลงหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตไปสู่การสอนของครูในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาใช้ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงหลักสูตรและการสอนสำหรับผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด/อำเภอ/และ/หรือ กิ่งอำเภออื่นๆ ให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการแปลงหลักสูตรในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตไปสู่การสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัญหาการแปลงหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ไปสู่การสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยนี้ มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาของการแปลงหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตไปสู่การสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตดังนี้

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้ให้ข้อมูล คือ ครูผู้สอนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

2. กรอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี ของนักวิชาการ และนักการศึกษา โดยมีขอบเขตดังนี้

2.1 การวางแผนการสอน

- การศึกษาความพร้อมของโรงเรียน
- การจัดทำแผนการสอน
- การจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

2.2 การจัดการเรียนการสอน

- วิธีสอนและเทคนิคการสอน
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- การสอนซ่อมเสริม

2.3 การวัดและประเมินผลการเรียน

- ระยะเวลาของการวัดและประเมินผล
- วิธีการวัดและประเมินผล
- การนำผลการวัดและประเมินผลไปใช้

คำจำกัดความในการวิจัย

การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการนำหลักสูตรสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ประกอบด้วยกิจกรรมสำคัญต่างๆ ดังนี้

1. การวางแผนการสอน
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การวัดและประเมินผลการเรียน

ครูผู้สอน หมายถึง ครู อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2540

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อปรับปรุงหลักสูตรและการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และ/หรือ อำเภอ และ /หรือกิ่งอำเภออื่นๆ ในการปรับปรุง และพัฒนาประสิทธิภาพของหลักสูตร และการสอนต่อไป